

Radek Schovánek (* 1964 v Jičín) je historik a badatel. Před listopadem 1989 se aktivně podílel na přepisování a šíření samizdatů. Pašoval knihy a časopisy z Maďarska. V roce 1988 spoluzaložil samizdatovou edici NOS. Za zmínku stojí i jeho spolupráce s Pavlem Tigridem. Od počátku devadesátých let působil jako dokumentarista a odborný pracovník v různých institucích zabývajících se výzkumem čs. komunistického režimu: v Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, v Ústavu pro studium totalitních režimů atd. Dnes pracuje na Ministerstvu obrany ČR na odboru pro válečné veterány, kde se zabývá třetím odbojem. Edičně připravil knihu *Svazek Dialog. StB versus Pavel Kohout* (Paseka 2006), spolu s Petrem Blažkem uspořádal publikaci *Přikládáme sekeru ke kořenům lži. Rozhlasové projevy programového ředitele Rádia Svobodná Evropa v Mnichově 1951–1952 Pavla Tigrida*. Své postřehy a výsledky

bádání publikuje i ve svém blogu na echo24.cz (Foto: Karel Cudlín 2016)

Pavel Fischer (*1965 Praha) je český diplomat a politik. Vystudoval francouzštinu a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Je rovněž znalcem španělštiny, což dokázal ve své závěrečné práci. V Ženevě navázal studiem sociálního učení církve a v Paříži vystudoval prestižní školu pro státní úředníky Ecole Nationale d'Administration. V době prezidentství Václava Havla působil jako ředitel politického odboru na Pražském hradě. V letech 2003 až 2010 byl českým velvyslancem ve Francii a Monaku. Do nedávna pracoval jako ředitel agentury STEM, která se zabývá studiem a analýzou společenského a politického dění ve společnosti. Svou funkci se rozhodl složit, poté co ohlásil kandidaturu na prezidenta České republiky.

Je nositelem monackého řádu svatého Karla (2009) a prestižního francouzského řádu Čestné legie (2010), který obdržel zejména za aktivity a zásluhy ve prospěch bilaterálních vztahů.

Historik PhDr. Petr Blažek, Ph.D. (*1973 Hradec Králové) vystudoval češtinu a dějepis na univerzitě v Hradci Králové a historii na Ústavu českých dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. v současnosti pracuje v Ústavu pro studium totalitních režimů a je předsedou Odborové organizace vědeckých pracovníků ÚSTR. Je také zástupcem ředitele zájmového spolku Centrum pro dokumentaci totalitních režimů. Zabývá se československými dějinami, dějinami odboje a opozice proti komunistickému režimu a československo-polskými vztahy. Publikoval řadu historických studií, edic dokumentů a rozhovorů s pamětníky. Působil jako odborný poradce u vzniku několika dokumentárních a hraných historických filmů. Je autorem či spoluautorem mnoha výstav. Působí v redakci webových stránek, např. Totalita.cz a v redakční radě časopisu

Securitas Imperii, což je odborné periodikum zabývající se zejména českými a částečně i světovými dějinami období 1938–1989. V lednu 2017 byl Senátem Parlamentu České republiky zvolen členem Etické komise České republiky.

Novinář, politik, disident a překladatel **Luboš Dobrovský** se narodil jako Luboš Hammerschlag v rodině židovského původu 3. února 1932 v Kolíně. Vystudoval rusistiku a bohemistiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Krátce před rokem 1968 vstoupil do komunistické strany, což později vnímal jako chybné rozhodnutí. Za několik let byl ze strany vyloučen a až do roku 1989 pracoval v dělnických profesích jako skladník, myč oken a kotelník a pod pseudonymy publikoval překlady z polštiny a ruštiny. Od konce 50. let přispíval do několika literárních a politicky zaměřených časopisů. Později redigoval samizdatový časopis Kritický sborník a od roku 1987 samizdatové Lidové noviny. V letech 1959 až 1968 byl redaktorem zahraniční redakce Československého rozhlasu a v letech 1967 a 1968 dopisovatelem v Moskvě.

V srpnu 1968 se podílel na podzemním vysílání rozhlasu. V roce 1976 se stal jedním z prvních signatářů Charty 77. Počátkem 90. let působil jako ministr obrany ČSFR a v letech 1992 až 1996 byl kancléřem prezidenta Václava Havla. Poté až do roku 2000 pracoval jako český velvyslanec v Ruské federaci. V roce 2002 mu byl propůjčen Řád Tomáše Garriguea Masaryka III. stupně. V únoru 2016 obdržel novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky za rok 2015, která vyzdvihuje jeho bezúhonnost, vysokou mravní integritu, a vědomí zodpovědnosti za své publicistické působení.

Vilém Prečan (*1933, Olomouc) je český historik, zabývající se moderními českými dějinami. Je jedním z nejmladších držitelů medaile Za zásluhy, kterou získal za pomoc partyzánům během války. V 18 letech vstoupil z přesvědčení do KSČ. Vystudoval Vysokou školu politických a hospodářských věd se specializací na dějiny KSČ. V letech 1957–1970 pracoval v Historickém ústavu Československé akademie věd. Podílel se na vydání sborníku dokumentů Sedm pražských dnů, 21.–27. 8. 1968, známém pod názvem Černá kniha, za což byl později propuštěn z ČSAV, vyloučen z KSČ a trestně stíhán. Poté pracoval jako topič, vrátný a šatnář a zároveň publikoval v exilovém tisku a v samizdatu. V roce 1976 legálně odešel s rodinou do Německa, kde spolupracoval

s Ústavem pro soudobé dějiny. O české občanství přišel po otištění jeho článku v londýnských novinách The Times, kde kritizoval domácí politické poměry. Podílel se na šíření informací o Chartě 77 v zahraničí, rozmnožoval ji a obdobné texty a pomáhal chartistům. Během Sametové revoluce byl v úzkém kontaktu s představiteli OF. Byl pověřen Václavem Havlem, aby vybudoval a vedl Ústav pro soudobé dějiny AV ČR. V roce 1995 byl jmenován docentem na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a v roce 2005 profesorem historie na Univerzitě Palackého. V letech 2008–2010 byl a od roku 2013 znovu je členem vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů. Je nositelem mnoha vyznamenání a ocenění.